

**LUCIJA
MARIN**

ODBAČENI

10/01/2020 - 20/01/2020

Galerija Šira

ODBAČENI

Svjetlucanja staklenih ornamenata i raskošni mirisi bora ili jele okupiraju naša osjetila još od ranog djetinjstva, a prate nas jednom godišnje do kraja života. Ta božićna drvca pod kojima ostavljamo šarene poklone na isti način na koji crvene muhare rastu u šumama pod krošnjama borova s vremenom su postala simbol perioda dijeljenja i okupljanja bližnjih. Tradicionalno su božićna drvca vezana uz kršćanstvo, međutim je suvremena uporaba većinom sekularna. Ipak, ideja kićenja zimzelenog stabla i postavljanja istog u zatvoreni prostor seže u doba prije kršćanstva, od drevnih Egipćana, Kineza i Židova, kad je ono djelovalo kao simbol vječnog života. Ta trajnost prezentirana kao besmrtnost očitovala se u trajnošću lišća i nepokvarljivosti smole ovakvih stabala. Upravo oko zimskog solsticija, zimzelena stabla su činila dekoraciju unutrašnjih prostorija ne bi li označile povratak sunca i zelenila koje će se s njime vratiti. Današnja tradicija božićnih drvca pak potječe iz zapadne Njemačke 16. stoljeća, kad je ono reprezentiralo rajsko stablo Adama i Eve. Urešeno jabukama, rajsko stablo se postavljalo u domove na Badnjak, spomendan praroditelja Adama i Eve.

U kontekstu suvremenih klimatskih promjena prijetećih razmjera o kojima nas neprestano podsjećaju vijesti o otapanjima ledenjaka, razornim požarima diljem svijeta i izumiranju brojnih životinjskih vrsta, postavlja se pitanje je li simbolička funkcija božićnog stabla vrijedna masovne siječe koja svekoliko utječe na naš okoliš i gasi pluća Zemlje. Uobičajena argumentacija za daljnje dekoriranje posjećenim stablima jest ta da se ta stabla ionako izgajaju za sječu. Međutim, isuviše je reperkusija kojih sadnja monokulture ostavlja na ekosistem. Tijekom sadnje koristi se veliki broj herbicida i pesticida koji utječu i na čovjeka i na okoliš ulazeći u vodu, ispunjavajući zrak i trujuć tlo. Takve plantaže nisu prave šume – one nemaju mrežu divljeg života koji raste i povezuje životinje, gljive i biljke kao što to čini šuma. Štoviše, plantaže zauzimaju plodno tlo koje bi se moglo koristiti za raznorodni boljitak mnogih naspram negativnih efekata koje čine. Istraživanja su pokazala da plastično božićno drvce nije bolje rješenje, obzirom na to da su materijali od kojih su ona napravljena potječu od fosilnih goriva. Njihova razgradnja može potrajati stotinama godina, a sam proces transporta ovakvih stabala iz Kine predstavlja ogromno zagađenje – trošak koji naposljetku plaćaju zemlje trećeg svijeta. Ovaj sraz prirode i kulture u kojemu se očituje naša civilizacijska nemoć

prilagodbe izmijenjenim uvjetima života obilježava umjetničko djelovanje Lucije Marin. Izlažući bačena božićna drvca i njihove fotografije u prostoru galerije, njena je intencija prouzročiti empatični impuls unutar promatrača, koji ostaje obuzet sakupljenom količinom mrtvih stabala. Time masovnost kratkotrajne konzumacije stabala postaje vidljiva i općeprihvaćeni se običaj koji je već stoljećima njegovan kreće propitivati. Konzumerizam koji je prodro i nad gospodarenje nad prirodnim resursima označava naše udaljavanje od prirode, ali time i udaljavanje od nas samih, čega su bačena božićna drvca samo jedan od simptoma. Izložba Lucije Marin usmjerava nas ka dubljem promišljanju utjecaja kojega imamo na okoliš i posljedica koje s vremenom utječu na naše živote i živote naših potomaka. Ona nas podsjeća na uzročno posljedične veze koje ostavljaju traga na Zemlji koja nam je svima zajednička. Od nje smo potekli, njoj ćemo se i vratiti. Na nama je sjetiti se da smo i mi djelo prirode, ali smo i njen dio.

Maja Flajsig

DISCARDED

Lucija Marin rođena je 1995. godine u Zagrebu. Svoje umjetničko obrazovanje započinje u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, na Kiparskom odjelu, gdje je maturirala 2014. godine. Iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, gdje 2018. godine završava preddiplomski sveučilišni studij na Kiparskom odsjeku, usmjerenje Mala plastika i medaljerstvo pod mentorstvom prof. Dalibora Stošića. Članica je Studentskog zbora Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, te trenutno studira diplomski sveučilišni studij Kiparstvo u klasi prof. Nevena Bilića. Izlagala je na više od 30 skupnih izložbi diljem Hrvatske, od kojih su značajnije 5., 6. i 7. izdanje skupne izložbe studenata ALU "ArtiParti" u Klovićevim dvorima, Zagreb; "Čarobni svijet fosila", Hrvatski prirodoslovni muzej u Zagrebu, "Umjetnošću i ljepotom protiv predrasuda", dvorac Veliki Tabor, "Plati i nosi", Dom HDLU, "VGA 01", Galerija Kazamat, Osijek. Ovo joj je prva samostalna izložba.

Our senses have been occupied by glimmering glassy ornaments since early childhood - they accompany us once a year for the rest of our lives. We leave colourful gifts under those Christmas trees, much like the red fly agarics that grow in forests underneath the tree tops - in time they became a symbol for a season of sharing and family gatherings. Traditionally, Christmas trees are associated with Christianity. Nevertheless, their contemporary use is mainly secular. However, the idea of decorating an evergreen tree and placing it into a closed area comes from a time before Christianity, from ancient Egyptians, Chinese and Jews, when it served as a symbol for eternal life. This permanence presented as immortality was manifested in the permanence of leaves and in the incorruptibility of resin of such trees. Right around the winter solstice, evergreen trees were decorating interiors in order to indicate the return of the sun and concomitant green vegetation. Present-day Christmas tree tradition, however, originates from 16th century Western Germany when it represented the Eden Tree of Knowledge of Adam and Eve. Decorated with apples, the Eden tree was placed in people's homes on Christmas Eve, the remembrance day of Adam and Eve.

In the context of catastrophic climate changes a question arises whether the symbolic function of a Christmas tree is worth the mass harvest that affects our environment and extinguishes Earth's lungs altogether - we are constantly reminded by the news about melting glaciers, destructive fires around the world and the extinction of numerous animal species. The most common argument for further decorating with cut-down trees is that trees are grown to be cut. But there are far too many repercussions to the ecosystem caused by growing mono-cultures. During planting, a large amount of herbicides and pesticides that affect humans and the environment by entering the water, filling the air and poisoning the soil, are being used. These plantations are not real forests – they lack their interconnecting, growing, wildlife network of animals, fungus and plants. In fact, they cover fertile soil that

could otherwise be used for heterogeneous prosperity of many, against the negative effects of plantations. Research has shown that a plastic Christmas tree is not a better solution since the materials they are made from come from fossil fuels. Their degradation can last for hundreds of years and the process of transportation of such trees from China presents an enormous pollution in itself – an expense in the end paid by third world countries.

Lucija Marin's artwork is featured by this collision between nature and culture where our civilization is unable to adapt to changed conditions of life. By exhibiting discarded Christmas trees and their photographs in a gallery space, her intention is to provoke an empathetic impulse in an observer left stricken by the quantity of collected dead trees. The mass short-termed consumption of trees thus becomes visible and a generally accepted custom nurtured for centuries is being questioned. The consumerism that penetrated even into the management of natural resources signifies our departure from nature, but with it a departure from ourselves. Discarded trees are but one symptom of it. Lucija Marin's exhibition directs our focus towards a deeper contemplation of our effect on the environment and consequences that in time affect our lives, and the lives of our descendants. It reminds us of casual connections that leave a trace on Earth we all share. From Earth we were created, and into her we shall return. It is up to us to remember that we are a work of nature as well a part of it.

Maja Flajsig

Lucija Marin was born in 1995 in Zagreb. She began her artistic education at the Department for Sculpture at the School of Applied Art and Design in Zagreb. She graduated in 2014 and enrolled the Academy of Fine Arts, University of Zagreb that same year. She finished her undergraduate studies of Sculpture in 2018, orientation Small Plastic and Medalry, under the mentorship of professor Dalibor Stošić. She is a member of the Student Assembly of the Academy of Fine Arts, University of Zagreb and is currently undergoing gradu-

ate studies of Sculpture in the class of professor Neven Bilić. She exhibited in over 30 group exhibitions throughout Croatia. The following are of greater significance: 5th, 6th & 7th edition of "ArtiParti", a group exhibition by the students of the Academy of Fine Arts in Klovićevi Dvori Gallery; "The Magical World of Fossils" [Čarobni svijet fosila] in the Croatian Natural History Museum; "With Art and Beauty Against Prejudice" [Umjetnošću i ljepotom protiv predrasuda] in Veliki Tabor Castle; "Cash & Carry" in the Croatian Association of Artists in Zagreb; "VGA 01" in Kazamat Gallery of the Croatian Association of Artists in Osijek. This is her first independent exhibition.

Izložba je financirana sredstvima Ministarstva kulture RH i Gradskog ureda za kulturu Grada Zagreba.

NAKLADNIK Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti, Ilica 85, Zagreb / ZA NAKLADNIKA izv. prof. art. Tomislav Buntak, dekan ALU / VODITELJICA GALERIJE u.z. Maja Zebec, dipl. pov.umj i arh. / PREDGOVOR Maja Flajsig / PRIJEVOD Kristina Šilipetar / GRAFIČKO OBLIKOVANJE doc.art. Maja Rožman, Josip Drdić /www.alu.unizg.hr / www.shira.alu.hr / www.facebook.com / GalerijaShira

galerija
ŠIRA

Preradovićeva 13
HR - 10000 Zagreb
pon - pet: 16 - 20 h
sub: 11 - 16 h

University of Zagreb
Academy of Fine Arts

Sveučilište u Zagrebu
Akademija likovnih umjetnosti